

UÁ½ MI DOVOLĀ• BĀ•T JEN KAMARĀ•D - I.

PondĀĀ-, 15 Ā™Ā-jen 2007

PotĀ™ebuji radu ohlednĀ› svĕho vztahu s manĀ¾elkou. Jsme spolu 12 let, máme dva kluky 9 let a 5 let. Má Ā¾ena mi pĀ™ed mĀ›sícem z niĀ•eho nic Ā™ekla, Ā¾e uĀ¾ mĀ› nemiluje a mĀ•Ā¾e se mnou zĀ•stat jen kvĀ•li dĀ›tem. Je to prý kvĀ•li mojí povhodnĀ› Ā¾árlivý. Nemyslím, jen jsem prostĀ› zaĀ•al nĀ›co tušit, tak jsem se vylával.

ZĀ•stáváme spolu v jednom bytĀ›, protoĀ¾e nemám kam jít ale pro mne je to dost neúnosné. Ā™ekla mi, Ā¾e se mnou vĀ•bec nechce být, Ā¾e mám odejít. Svou Ā¾enu mám rád, váĀ¾ím si jí, neumím si pĀ™edstavit, Ā¾it bez ní a dĀ›tí, nerad by nĀ› pĀ™išel. Kamarádství, kdy spolu bydlíme bez veškerých intimností mi ale nevyhovuje a je pro mne spíším trápením. PotĀ™ebuji radu, jak ji získat zpátky, jestli mám Ā•ekat co pĀ™ijde, nĀ›jak se snaĀ¾it naopak nedĀ›lat nic a Ā•ekat, jestli ji to nĀ›jak pĀ™ejde. Jinak, uĀ¾ mi i pĀ™iznala, Ā¾e má pĀ™ítele, takĀ¾e to moje Ā¾árlivost nebylo bez dĀ›vodu.

DĀ›kuji moc za radu a pomoc, Ota